

قوه قضائیه

در حاشیه فصل یازدهم قانون اساسی

قسمت دوم

پنجاه هشتم قانون اساسی وظایف قوه قضائیه به شرح زیر بر شمرده است.

۱- رسیدگی و صدور حکم در مورد تظلمات، تعدیات، شکایات، حل و فصل و رفع خصومات و اخذ تصمیم و اقدام لازم در آن قسمت از امور حسیه که قانون معین میکند.

۲- احیای حقوق عامه و گسترش عدل و آزادیهای مشروع.

۳- نظرات بر حسن اجرای قوانین.

۴- کشف جرم و تعقیب و مجازات و تعزیر مجرمین واجرای حدود و مقررات مدون حزائی اسلام.

۵- اقدام مناسب برای پیشگیری از وقوع جرم و اصلاح مجرمین.

همانطور که ملاحظه میکنید اصل فوق بدون توجه به اینکه آیا امور فوق از مصادیق قضاۓ میباشد یا خیر، مسائل بر شمرده را از وظایف قوه قضائیه محسوب نموده است.

روی این حساب کلیه قوانینی که با وظایف مزبور رابطه پیدا میکند و در حدود مسئولیت شورای عالی قضائی است، مشمول لواح قضائی خواهد بود و تهیه آن با شورای نامبره میباشد. علاوه بر آن یک سلسۀ لواح قانونی مربوط به شئون دیگر کشور، از قبیل اداری، مالی و اقتصادی، انتظامی و غیره نیز در سیاری موارد با قوه قضائیه مرتبط میگردد. لذا در آن قسمت از لواح قانونی که بنحوی جنبه قضائی پیدا میکند باز بدون همانگی با قوه قضائیه قابل تهیه نخواهد بود.

مثلاً اگر وزارت دارایی در قوانین مالیاتی برای افرادی که از پرداخت مالیات خود سرپیچی نمایند شش ماه زندان بعنوان ضامن اجرا پیش‌بینی نماید، تردیدی نیست که مجری این قانون قوه قضائیه است لذا در تهیه قانون آن بایستی آن قوه دخالت مستقیم داشته باشد. و در صورت اختلاف نظر شورای مزبور با وزارت مربوطه به موجب اصل ۱۵۷ نظر شورای عالی قضائی قطعی خواهد بود.

تهیه لواح یعنی چه؟
به موجب اصل ۱۵۷ قانون اساسی جمهوری

مفهوم قضاۓ آنطور که در بعضی از متون فقهی آمده است بسیار محدود است، زیرا برآن اساس، قضاۓ فصل خصوصی بین متخصصین تعریف شده است و این مفهوم بسیار مصادیق محدودی خواهد داشت، ولی از نظر معنوی دائره بسیار وسیعتری دارد.

در زبان انگلیسی در مقابل واژه قضائی لفظ JUDICIAL در فارسی میگردد و در فرهنگ چنین تفسیر میگردد: PERTAINING TO JUDGMENT: PERTAINING TO JUDGMENTS IN COURTS OF JUSTICE صلاحیت اعلام حق هر فرد و تعیین مجازات و تعیین اجر افراد (عدالت).

ولی قطع نظر از مفهوم لغوی قضاۓ و نیز تعاریفی که در معنای اصطلاحی آن شده است، در اصل یکصدو

بسمه تعالی

شورای عالی قضائی و تهیه لواح

در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قوه قضائیه زیر نظر شورایی تحت عنوان شورای عالی قضائی قرار گرفته است. چنین شورایی با اینگونه اختیارات تا آنجا که اینجانب اطلاع دارم در هیچ کشوری سابقه نداشته و ندارد.

البته بموجب قوانین جاری فرانسه در سازمان عدلیه شورای قضائی پیش‌بینی شده است. (CONSEIL DE LA MAGISTRATURE) وظایفی در حدود امور استخدامی و آموزش و امور مشابه به آن بعده دارد و قابل مقایسه با شورای عالی قضائی پیش‌بینی شده در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نمی‌باشد.

در ایران اوایل مشروطیت، «تشکیلات عدلیه و مجلس مشاوره عالی» وجود داشته که آنهم امور استخدامی و ترفع و شاید بررسی لواح قانونی را انجام میداده است. اینک به شرح وظایف و حدود اختیارات این شورا از نظر قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران می‌پردازم.

البته لازم به تذکر است که تفسیر قانون اساسی براساس قانون مزبور بعده شورای نگهبان است، ولی منظور از این اصل تفسیر قانونی است و بدان معنی نیست که همگان را از هرگونه تفسیر و اظهار نظر علمی جلوگیری نماید، بلکه اظهار عقیده و نظر در رابطه با محتواه قانون اساسی بمنظور جولاً افکار، و ارائه انتظار شاید هم مفید و سودمند باشد. زیرا مطرح انتظار قرار گرفتن و نقد و ایراد، مسائل را پخته‌تر و دقیق‌تر می‌سازد.

«آن حیات العلم بالبحث و النقد» در بنده دوم اصل صد و پنجاه هفت قدم در عدد وظایف شورای عالی قضائی چنین آمده است:

«تهیه لواح قضائی متناسب با جمهوری اسلامی»

در توضیح این بنده، دوچهت قابل بحث است، یکی اینکه بینیم منظور از لواح قضائی چیست؟ و دوم اینکه معنای تهیه چیست؟

اما جهت اول - لواح قضائی چیست؟ در پاسخ این سوال باید گفت هر چند دائره

* تهیه لواح قضائی

متناسب با جمهوری اسلامی از وظایف شورای عالی قضائی است و از نظر قانون اساسی هیئت وزیران عملی که مخالف با «تهیه» باشد انجام نمی‌دهد.

* هیئت وزیران می‌تواند براساس مصالح و خط مشی سیاسی خویش از تقدیم یک لایحه قضائی به مجلس بطور کامل مخالفت نماید ولی تغییرات ماهوی در آن نمی‌دهد.

* استقلال قوه قضائیه بگونه‌ای که در قانون اساسی جمهوری اسلامی منظور گردیده در هیچ‌یک از کشورها نظیر ندارد.